

Odvjetnički ured

VUKELIĆ

Law Office

Zagreb, 26.4.2021.

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Na broj: St-247/2020

Vjerovnik: **CONEX TRADE d.o.o.**, Čaporice (Grad Trilj), Čaporice 144, OIB: 55909570310, koje zastupa punomoćnik Luka Vukelić, odvjetnik u Zagrebu, Prilaz Gjüre Deželića 16

Dužnik: **TRENTON d.o.o.**, Split, Nazorov prilaz 8, OIB: 93499654689

**ŽALBA
VJEROVNIKA**

1x

1. Pobijano rješenje

Trgovački sud u Splitu je kao predstečajni sud (dalje u tekstu: „**Predstečajni sud**“) je 19.4.2021. donio rješenje posl. broj St-247/20 kojim je prihvatio plan restrukturiranja Dužnika i potvrdio predstečajni sporazum (dalje u tekstu: „**Pobijano rješenje**“).

Vjerovnik ovime podnosi žalbu protiv Pobijanog rješenja jer je Predstečajni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, a zatim i pogrešno primijenio odredbu članka 61. stavak 1. točka 1. i 2. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17 – dalje u tekstu: „**SZ**“).

Zbog toga, vjerovnik smatra da je Pobijano rješenje nezakonito i da bi trebalo biti ukinuto.

2. Žalbeni razlozi

2.1. Presuda Trgovačkog suda u Splitu posl. broj P-53/21 od 12.4.2021.

Vjerovnici su u spis predmeta i povjereniku dostavili veliki broj materijalnih dokaza koji izvan svake sumnje potvrđuju da je direktor Dužnika pokrenuo predstečaj na štetu vjerovnika i kako bi izbjegao svoje obveze prema vjerovnicima.

Osim vjerovnika, ovo je zaključio i Trgovački sud u Splitu kao parnični sud (dalje u tekstu: „**Parnični sud**“) u parničnom postupku koji vjerovnik vodi protiv Dužnika kao I-tuženika i njegovog povezanog društva Adriaticon d.o.o. kao II-tuženika, a koji je (nepravomoćno) okončan presudom posl. broj P-53/21 od 12.4.2021. (dalje u tekstu: „**Presuda**“).

Vjerovnik je Presudu dostavio u predstečajni spis uz podnesak od 15.4.2021., u kojem je citirao određene dijelove Presude, odnosno utvrđenja Parničnog suda.

Vjerovnik će u nastavku citirati samo određene, manje dijelove Presude, dok za preostala utvrđenja Parničnog suda, upućuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (dalje u tekstu: „**VTS**“) na podnesak od 15.4.2021. i samu Presudu koja se nalazi u predstečajnom spisu. Pa tako, Parnični sud je u Presudi utvrdio sljedeće, cit.:

„Prema tome, po ocijeni ovog suda, dokazano je kako tuženik pod 1. poduzimao pravne radnje koje su dovele do toga da nema dovoljno novčanih sredstava za podmiriti obveze svojih vjerovnika.“

„Stoga, iz navedenog, po ocijeni ovog suda, proizlazi kako su te radnje otuđenja imovine poduzete isključivo s ciljem da se nanese štete vjerovnicima tuženika pod 1. i iste onemoguću u namirenju njihovih tražbina.“

Usprkos ovom i drugim utvrđenjima Parničnog suda iz Presude, Predstečajni (isti) sud ne uspijeva utvrditi postojanje razloga iz članka 61. stavka 1. točke 1. i 2. SZ-a.

Dakle, ispada da je jedan te isti (trgovački) sud u parničnom postupku utvrdio da je dužnik postupao na štetu svojih vjerovnika kada je prenosio svoju imovinu i radnike na povezano društvo, a u drugom, predstečajnom postupku, je isti taj sud blagoslovio te iste (nezakonite) radnje dužnika.

Vjerovnik ponavlja da jednostavno nije zakonito, prihvatljivo, a ni shvatljivo da jedan te isti (trgovački – specijalizirani) sud u jednom postupku utvrdi protupravno postupanje jedne pravne osobe na štetu vjerovnika, a da u drugom postupku koji se vodi nad tom istom pravnom osobom, potpuno zanemari to isto (svoje) utvrđenje i time izravno ošteti istog tog vjerovnika.

2.2. Predstečajni sud je zanemario materijalne dokaze u spisu predmeta

Predstečajni sud, ne samo da je zanemario Presudu, nego je zanemario i materijalne dokaze koji kristalno jasno dokazuju da postoje razlozi za obustavu predstečajnog postupka.

Na primjer, vjerovnik je dostavio u spis predmeta ispise radnika HZMO-a koji su radili kod tuženika i ispise (istih tih) radnika koji su zatim nastavili raditi kod društva Adriaticon d.o.o., te tablicu napravljenju na temelju tih ispisa HZMO-a.

Iz ovih ispisa HZMO-a i dostavljene tablice jasno proizlazi da je Davor Karninčić, kao član i direktor dužnika, prije nego što je doveo dužnika u stanje insolventnosti, prenio 45 radnika dužnika na društvo Adriaticon d.o.o., koje je u vlasništvu njegovog sina, Daria Karninčića.

Čak je i Dario Karninčić radio kod dužnika, no onda je u toj operaciji prijenosa imovine i radnika s jednog obiteljskog društva, nastavio raditi u drugom – Adriaticon.

No, ne samo da je Adriaticon u vlasništvu Daria Karninčića, već je inicijalni osnivač ovog društva upravo dužnik, koji je prenio udjele na Davora i Ladu Karninčić, a koji su onda udjele u Adriaticonu prenijeli na svoga sina, Daria Karninčića.

Oba društva su jasno bila registrirana na istoj adresi na kojoj se nalazi tvornica i tek kada je dužnik zaprimio vjerovnikovu tužbu radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji, promijenio je svoju adresu na adresu prebivališta Davora Karninčića.

Također, naravno da je dužnik prenio cjelokupnu svoju opremu i automobile na Adriaticon, tako da je do 2018. dužnik poslovaao vrlo uspješno, da bi od 2018./2019. (nakon prijenosa tvornice, radnika, opreme i automobila na Adriaticon) počeo poslovati s gubitkom, a što je u konačnici rezultiralo i time da je Davor Karninčić podnio prijedlog za otvaranje predstečaja.

Ah da, do 2018./2019., Adriaticon nije imao zaposlenih radnika i poslovaao je s gubitkom, no onda je čudotvorno počeo vrlo uspješno poslovati. Ovo je utvrdio i Parnični sud, cit.:

„Naime, uvidom u bonitetno izvješće koje je sadržano u spisu utvrđeno je da je tuženik pod 1. Trenton d.o.o. od 2019. počeo poslovati s gubitcima, dok iz bonitetnog izvješća za tuženika pod 2. Adriaticon d.o.o. proizlazi kako je od 2019. taj tuženik počeo ostvarivati velike prihode. Isto tako, iz ugovora o kupoprodaji proizlazi da je u tom razdoblju taj tuženik poduzeo i radnje koje su dovele do toga da je taj tuženik svu svoju imovinu prenio na tuženika pod 2. Adriaticon d.o.o., a uslijed čega tuženik pod 1. ne raspolaže imovinom kojom bi mogao namirit svoje obveze.“

Umjesto da adekvatno reagira, Predstečajni sud ove okolnosti nije našao važnim i očito je utvrdio da nemaju nikakvog utjecaja na predstečaj dužnika.

Predstečajni sud je jednostavno „opravo ruke“ pozivajući se na utvrđenja povjerenika.

Vjerovnik se doduše slaže s navodom Predstečajnog suda iz Pobijanog rješenja da on nije parnični sud, međutim Predstečajni sud – imajući u vidu odredbe članka 61. stavak 1. točka 1. i 2. SZ-a – ne može ostati imun na ove okolnosti koje ne proizlaze samo iz navoda više dužnikovih vjerovnika, ne samo iz utvrđenja (nepravomoćne) presude Parničnog suda, već jasno proizlaze iz dokumentacije koja se nalazi u ovom predstečajnom spisu.

2.3. Prvostupanjski sud nije vidio u problem u tome da će dva radnika dužnika (sadašnji i bivši direktor) biti u mogućnosti sami provesti predstečajni sporazum

Predstečajni sud se opširno očitovao na većinu navoda vjerovnika koji su iznijeli svoje prigovore, pa tako i na većinu prigovora vjerovnika iz podneska od 16.4.2021.

Međutim, Predstečajni sud je očito zaboravio se očitovati na vrlo važan, pa čak možda i presudan prigovor koji je iznio vjerovnik u predmetnom podnesku, a to je da dužnik ima zaposlene samo dvije osobe – Davora Karninčića i Ladu Karninčić – pa da nije realno i životno očekivati da će te dvije osobe moći svojim radom kod dužnika uprihoditi na mjesečnoj razini skoro 40.000,00 kuna samo da bi dužnik plaćao svoje obveze prema vjerovnicima.

Pa upravo su te dvije osobe orkestrirale sve nezakonite radnje na koje upućuju vjerovnici, a kako je to utvrdio i sam Parnični sud.

Osim toga, upravo su te dvije osobe u GFI-u dužnika za 2018. izjavile da je cilj smanjivanje obima poslovanja dužnika.

Pa ako Predstečajni sud zna da kod dužnika rade samo supružnici, sadašnji direktor Davor Karninčić i bivša direktorica dužnika Lada Karninčić, dakle osobe koje su prenijele cjelokupnu imovinu dužnika na (barem obiteljski) povezano društvo, kao i radnike, kako Predstečajni sud može povjerovati da će upravo te osobe provesti predstečajni sporazum?

Kako Predstečajni sud nije našao spornim da će, ni manje ni više nego upravo te dvije osobe, biti u stanju osigurati da dužnik bude sposoban plaćati svoje obveze do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine?

Vjerovnik smatra da su ove okolnosti bile i više nego dovoljne da Predstečajni sud posegne za odredbom članka 61. stavak 1. točka 2. SZ-a i obustavi postupak. Međutim, to nije sve.

2.4. Povjerenik je na ročištu 21.12.2020. izjavio da dužnik nema sredstva za redovno poslovanje i plaće radnika

Dužnikov povjerenik je na ročištu održanom 21.12.2020. izjavio, cit.:

„da je društvo Adriaticon d.o.o. od otvaranja predstečaja vršilo plaćanja za dužnika s osnova redovnih troškova poslovanja, uključujući i plaće radnika, te je za te iznose smanjivan dug društva Adriaticon d.o.o. prema predstečajnom dužniku“.

Drugim riječima, sam dužnikov povjerenik je izjavio da dužnik nema sredstva niti za troškove redovnog poslovanja i plaće radnika.

Ako dužnik nema sredstva za svoje redovno poslovanje i plaće radnika sada, kako itko, a pogotovo specijalizirani trgovački sud, može pomisliti da će taj isti dužnik biti u stanju podmirivati mjesečne rate od 40.000,00 kuna prema svojim vjerovnicima i tako skoro tri godine?

Pored svega toga, ako se detaljnije analiziraju izjave povjerenika s tog ročišta, jednostavno se može utvrditi da je na dan otvaranja predstečaja (4.9.2020). dug Adriaticona prema dužniku iznosio 4.834.683,00 kn, a da na dan ročišta (21.12.2020.) iznosi samo 912.738,48 kuna.

Čak i kada bismo u računicu uključili (fiktivan) prijeboj izvršen između dužnika i Adriaticona u iznosu od 2.000.000,00 kuna, ispada da troškovi dužnikovog redovitog poslovanja i plaća za tri mjeseca (od otvaranja stečaja do ovog ročišta) iznose **1.921.944,52 kune**.

4.834.683,00 kn (iznos duga na dan otvaranja predstečaja)
– 2.000.000,00 (prijeboj)
– <u>912.738,48 (iznos duga na dan ročišta)</u>
1.921.944,52

Upravo je u tom iznosu od 1.921.944,52 kn i to u periodu od otvaranja predstečaja (4.9.2020.) do ročišta (21.12.2020.) – **prema izjavi dužnikovog povjerenika** – Adriaticon platio dužniku na ime njegovih redovnih troškova poslovanja i plaća radnika.

Imajući u vidu financijsko stanje dužnika koje je prethodilo predstečaju, **a prije svega činjenicu da dužnik nije uspio (a niti pokušao) od svojeg glavnog i najvećeg dužnika – (obiteljski) povezanog društva, vrlo likvidnog društva Adriaticon d.o.o. naplatiti više od 4 milijuna kuna potraživanja**, kao i pored svih drugih materijalnih dokaza u spisu – doista nije jasno kako se kod Predstečajnog suda nije rodilo barem zrno sumnje u zakonitost postupanja dužnika?

2.5. Vjerovnik je u neravnopravnom položaju u odnosu na drugog dužnikovog vjerovnika, zbog čega je ispunjen uvjet iz članka 61. stavak 1. točka 1. SZ-a

2.5.1. Iako je imao pravo, dužnik je mogao otpisati dobar dio svojih dugovanja – kako to dužnici u predstečajnim postupcima i redovito rade, a zbog čega i pokreću predstečajne postupke.

Vjerovnik apostrofira da je predstečajni sporazum izglasan samo zato što je Erste banka glasovala za plan restrukturiranja, a Erste banka je glasovala za plan restrukturiranja samo zato što dužnik nije otpisao niti jedan postotak svojih dugovanja.

Da je dužnik to učinio, Erste banka bi sigurno glasovala protiv plana restrukturiranja, budući da nema interesa da joj dužnik vrati manje od onoga što joj je dužan po osnovi ugovora o kreditima (koje je Erste banka dostavila uz prijavu svoje tražbine).

Osim toga, Erste banka od 23.11.2015. pod brojem Z-2640/15 ima upisanu hipoteku na nekretnini koja je tada bila u vlasništvu dužnika, upisanoj u zemljišne knjige Općinskog suda u Splitu, ZK odjel Solin, zk. ul. 81 k.o. Gizdovac, označene kao kč.br. 1618/25 u naravi proizvodna hala, dvorište, ukupne površine 7955 m², od čega proizvodna hala površine 1435 m², dvorište površine 6520 m² (dalje u tekstu: „**Nekretnina**“).

Ova hipoteka je upisana u korist Erste banke na temelju Ugovora o okvirnom iznosu zaduženja i osiguranju br. OU105702 koji je sklopila s dužnikom (dalje u tekstu: „**Okvirni ugovor**“), koji Okvirni ugovor služi kao temelj za ugovore o kreditima iz kojih proizlazi tražbina Erste banke prijavljene u predstečaj.

Ovo se može vrlo jednostavno i brzo utvrditi ako se usporedi dokumentacija koju je priložila Erste banka i aktivni zemljišnoknjižni uložak za Nekretninu.

Osim toga, ovo je i jasno reflektirano u članku 3. Aneksa broj 5 Ugovora o kreditu broj 5302044760 (stranica broj 33. prijave Erste banke) u kojem piše, cit.:

„3.1. Ugovorne strane suglasno utvrđuju da se ovim Aneksom mijenja članak 12. stavak 1. Osnovnog ugovora tako da isti sada glasi: ... (ii) dokaz o zasnivanju i upisu založnog prava na nekretnini navedenoj i opisanoj u Ugovoru o okvirnom iznosu zaduženju i osiguranju broj IZ105702 („Okvirni ugovor“), od dana 13.11.2015., (dalje u tekstu: Nekretnina) u prvenstvenom redu radi osiguranja tražbina Banke na temelju tog Okvirnog ugovora...”

Ono najvažnije, a kao što proizlazi iz prijave tražbine Erste banke, Adriaticon d.o.o. je od 2019. solidaran dužnik za dugovanja koja od prije, po osnovi ugovora o kreditima, ima dužnik.

Konkretno, u članku 4. Aneksa broj 6 Ugovora o kreditu broj 5302044760 (stranica broj 35. prijave Erste banke), piše da Klijent (predstečajni dužnik, op.a.) predaje Banci (Erste banci, op.a.) i cit.:

„Ugovor o solidarnom jamstvu broj 5302044760 sklopljen između Banke i ADRIATICON d.o.o., Prisike II 15, Gizdavac (Općina Muć); OIB 22109646393 (dalje u tekstu: Jamac platac), kojim Jamac platac jamči Banci za obveze Klijenta iz ovog Ugovora.“

Sve ovo znači da će Erste banka svoju prijavljenu tražbinu iz Okvirnog ugovora i ugovora o kreditima moći naplatiti iz vrijednosti hipotekom osigurane Nekretnine ili od (obiteljski) povezanog društva Adriaticon d.o.o., pa čak i osobno od Davora i Lade Karninčić. Međutim, drugi vjerovnici to neće moći napraviti jer Adriaticon d.o.o. nije s njima sklopio ugovor o solidarnom jamstvu, niti su im članovi obitelji Karninčić izdali zadužnice kojim jamče za dugove dužnika.

Erste banka može birati od koga će naplatiti svoju tražbinu koju ima prema dužniku, dok drugi vjerovnici dužnika nemaju tu privilegiju – a nemaju samo zato što nemaju od ranije osiguranje, kao što ima Erste banka u vidu upisane hipoteke na Nekretnini.

Da kojim slučajem Erste banka nema predmetnu hipoteku, i Erste banka bi, kao i drugi (prethodno neosigurani) vjerovnici pobijala pravne radnje dužnika, na temelju kojih je dužnik prenio cjelokupnu svoju imovinu i radnike na povezano društvo – Adriaticon d.o.o.

Dakle, drugim riječima, dok će Erste banka izravno od dužnika ili jamaca plataca uredno naplaćivati svoje **nedospjele tražbine** prema dužniku – koje bi dužnik ionako morao plaćati (vjerojatno) u istim tim anuitetima određenim u planu restrukturiranja, a budući da Erste banka ima upisanu hipoteku na Nekretnini – drugi vjerovnici će svoja **već dospjela potraživanja** eventualno moći naplatiti tek kroz sljedeće dvije, tri godine i to samo od dužnika, kod kojeg rade osobe koje su orkestrirale cjelokupni prijenos imovine s dužnika na povezano društvo.

Ako ovo nije dovoljan dokaz da se planom restrukturiranja umanjuju prijava (nekih) vjerovnika ispod razine koju bi razumno mogli ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, onda je doista Pobijano rješenje zakonito i utemeljeno.

2.5.2. Vjerovnik dodaje da se Erste banka u članku 12. (novih) ugovora o kreditu broj 5117169857 i 1100745278 od 30.9.2019. (stranica 37. i 45. prijave Erste banke), nije samo referirala na hipoteku na Nekretnini po gore citiranom Okvirnom ugovoru, nije se referirala samo na Ugovor o solidarnom jamstvu s društvom Adriaticon d.o.o., već je kao posebno navela da je prethodni uvjet za sve plasmane – potrebno ugovoriti jamstvo društva Adriaticon d.o.o.

Erste banka je na ovaj način jasno istaknula da bez društva Adriaticon d.o.o., nema plasmana po ugovorima o kreditima za dužnika.

Osim toga, sasvim je jasno da niti jedna banka, pa tako ni Erste banka, ne bi dala višemilijunske kredite pravnoj osobi koja ima zaposlena dva radnika i koja nema imovine. Drugim riječima, formalno-pravno, predstečajni dužnik je glavni dužnik Erste banke i upravo njega Erste banka prati s kreditnim linijama, dok je u stvarnosti jasno da osoba koja plaća obveze po kreditima Erste banci društvo Adriaticon d.o.o.

Ovo još samo dodatno potkrjepljuje navode vjerovnika da su dužnik i Adriaticon d.o.o. povezane pravne osobe, jer nema nikakvog smisla da se Adriaticon d.o.o. obvezuje Erste banci kao jamac plataca za višemilijunske iznose.

2.5.3. Pored utvrđenja da su drugi vjerovnici u lošijem položaju od Erste banke, ovaj vjerovnik smatra da slijedom gornjih utvrđenja, **Erste banka – ako se smatra da je bila razlučni vjerovnik** – uopće nije imala pravo glasovati o planu restrukturiranja.

Iz gornjeg obrazloženja, trebalo bi biti jasno da je vjerovnik Erste banka razlučni vjerovnik dužnika s upisanom hipotekom na Nekretnini – pa makar i samo na tobože etažiranom dijelu Nekretnine – koji dio Nekretnine je tijekom predstečajnog postupka društvo Adriaticon d.o.o. prenijelo dužniku, a kako su utvrdili povjerenik i Predstečajni sud.

Ako je Erste banka u ovom postupku razlučni vjerovnik, onda je bila dužna sukladno članku 38. stavak 1. Stečajnog zakona dati i izjavu odriče li se ili ne prava na odvojeno namirenje. Međutim, vjerovnik nije uspio pronaći takvu izjavu Erste banke u predstečajnoj dokumentaciji.

Stoga, ako se Erste banka nije odrekla prava na odvojeno namirenje, onda, prema članku 324. stavku 2. u svezi s člankom 56. Stečajnog zakona, Erste banka uopće nije imala pravo glasovati u ovom predstečajnom postupku.

Vjerovnik napominje da u slučaju da Erste banka nije glasovala, plan restrukturiranja ne bi bio prihvaćen jer bi u tom slučaju, vjerovnici koji su glasali protiv plana imali većinu (683.055,86 kuna) priznatih tražbina, dok bi za plan bili vjerovnici koji imaju priznate tražbine u iznosu od samo 17.100,65 kuna. Činjenica da je i Općinsko državno odvjetništvo u ime Prekršajnog suda u Osijeku glasovalo protiv plana, također predstavlja vrlo važnu činjenicu.

Stoga, ako Erste banka nije imala pravo glasovati, a glasovala je, onda je potpuno očito da je Pobjano rješenje nezakonito i iz ovog razloga, a zbog čega mora biti ukinuto.

S druge strane, **ako Erste banka nije razlučni vjerovnik** jer dužnik nije vlasnik (niti tobože etažiranog dijela) Nekretnine, onda je jasno da je predstečajni sporazum neprovediv i da dužnik nema nikakve imovine iz koje bi se njegovi vjerovnici mogli namiriti u slučaju da dužnik ne postupi sukladno preuzetim obvezama.

Vjerovnik u prilogu ove žalbe dostavlja petu stranicu rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Splitu koje je zaprimio 27.4.2021., a kojim rješenjem je njegova kaznena prijava protiv članova obitelji Karninčić odbačena.

Na petoj stranici ovog rješenja je navedeno, cit.:

„Povjerenik predstečajnog postupka TRENTON d.o.o. Ivan Morosavljević je izjavio...Što se tiče nekretnine u Gizdavcu, jedan njezin dio u vrijednosti od 2 milijuna kuna je vraćen Trgovačkom društvu TRENTON d.o.o. od strane ADRIATICON d.o.o. Suglasan je s takvom odlukom koja je garancija izglednosti uspješnog provođenja predstečajnog postupka i naplate potraživanja vjerovnika.“

Dakle, Općinsko državno odvjetništvo u Splitu u cijelosti prihvaća činjenicu da je dužnik vlasnik etažiranog dijela Nekretnine, zaključuje da upravo ta činjenica osigurava uspješnost provođenja predstečajnog postupka i naplatu vjerovnika, a zbog čega onda i odbacuje kaznenu prijavu.

Također, sam dužnik u žalbi podnesenoj 19.4.2021. protiv Presude navodi, cit.:

“Osim toga, Trgovački sud propušta uzeti u obzir i činjenicu (na koju je ukazano tijekom postupka) da je na temelju Ugovora o kompenzaciji od 01. prosinca 2020. sklopljenog između tuženika pod 1. i tuženika pod 2. dio nekretnine označene kao zk.č.br. 1618/25, zk.ul 381, k.o. Gizdovac prenesen u vlasništvo tuženika pod 1., i to baš poslovni prostor u prizemlju navedene nekretnine ukupne površine 302,79 m², te da je izrađen geodetski elaborat upravo za potrebe etažiranja navedene nekretnine, odnosno za potrebe uspostave vlasništva navedenog poslovnog prostora kao posebnog dijela nekretnine na ime tuženika pod 1., “

Dakle i sam dužnik (kada mu odgovara) tvrdi da je on vlasnik (etažiranog) dijela Nekretnine.

Također i predstečajni povjerenik u svojem izvješću od 18.12.2020. navodi, cit.:

„Dio dužnikovih potraživanja naplaćen je kompenzacijom, te je po procjembenom elaboratu dužnik stekao imovinu u vrijednosti od 2.000.000 kuna.“

Pa ako je dužnik vlasnik Nekretnine (ili njezinog dijela) kako to tvrdi sam dužnik, kako to utvrđuje Općinsko državno odvjetništvo i predstečajni povjerenik dužnika, a što Predstečajni sud prihvaća, te ako je dužnik postao vlasnik Nekretnine (ili njezinog dijela) prije ročišta za glasovanje o planu restrukturiranja, **onda je Erste banka u ovom postupku dužnikov razlučni vjerovnik, koji – bez da je dao izjavu sukladno članku 38. stavak 1. Stečajnog zakona – nije imao pravo glasovati o planu restrukturiranja.**

3. Zaključak i prijedlog vjerovnika

Pored svih okolnosti i činjenica koje se odnose na ovaj predstečajni postupak, vjerovnik smatra da ne samo da su prava (određenih) dužnikovih vjerovnika umanjena ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika, već da je potpuno izvjesno da iz plana restrukturiranja proizlazi da njegova provedba neće dužnika omogućiti da postane sposoban za plaćanje u sljedeće tri godine.

Slijedom svega navedenog, vjerovnik predlaže VTS-u da, za razliku od Predstečajnog suda, uzme u obzir sve okolnosti ovog predmeta i ono važnije, dokaze koji prileže spisu, te da zatim ukine Pobjano rješenje:

- a) i uskrati potvrdu predstečajnog sporazuma i obustavi postupak ili
- b) vrati predmet na ponovljeni postupak **drugom sucu** Trgovačkog suda u Splitu.

CONEX TRADE d.o.o.,
koje zastupa:

Prilozi:

- Rješenje o odbačaju kaznene prijave
- Žalba dužnika protiv Presude

